

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

7. Vtrum actus morales speciem & Essentiam suam accipient ab obiecto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

obsequitur obsequio parentis vel Domini, intelligitur ad hoc, ut pena delinquenti minuatur.

8 Cōtractus, qui sunt ob metum ab extrinseco iniuste illatum, ordinariē validi sunt, licet rescindi debeant, probatur ex Instit. de except. princip. *S: metu coactus, aut dolo inductus, &c. stipulanti Titio promisisti, q: non debueras promittere, palam est, iure ciuilis te obligatum esse, in spe cōtio iuris ciuilis rigore, ex qua tamen obligatio, non oritur actio efficax, quoad executionem;* quia secundū aequitatiē elidi potest exceptione iuxta c. 2. De iis, quae vi metusue causā sunt: *Qua metu & vi sunt, de iure debent in irritū reuocari.* Aliqui tamen sunt cōtractus, ut matrimonii & sponsalia; qui ob grauē & iniustum metum ipso iure ecclesiastico irriti sunt.

N.B. Quod sit causā metus ab intrinseco, vel sine iniuria, omni iure validum ac firmum est, V.C. metu naufragii votum conceptum.

9 Metus gehennæ, si sit causa finalis obseruationis legū, malus & seruilis est, quia hoc casu homo reatu pœna timet, super omne malum, cōsequenter suam immunitatē ac proprium cōmodum amat super omnē bonū, quod diuinæ charitati repugnat. At vero bonus est timor gehennæ, si sit causa tantum impulsu & finalis secundaria: talis enim timor prouenit ex habitu spei Theologice: quandoquidem eiusdem virtutis est, bonum suum prosequi, & oppositum eiūs refugere.

C A P. VII.

Vtrum Actus Morales speciem & Essentiam suam accipient ab obiecto?

I **M**Orale per se primo conuenit a cōibus humanis ex deliberatione rōnis procedētibus; secundū analo-

analogia vero actib. externis, qui rationis ac volūtatis imperio subdūtur; ad eum modū, quo sanitas primo dicitur bona animalis cōstitutio; secundū analogiam vero & denominationem extrinsecam alijs rebus V.C. cibo tribuitur,

Dividitur 1. in bonum morale (honestum) quod substantia rationali per se consentaneum ac decens est; adeoq; moralis bonitas consistit in ratione sive ordine convenientiæ, cum substantia rationali libera. 2. & in malum morale (inhonestum,) quod perse repugnat ac dedecet rationalem liberam substaniā.

Actus Morales bonitatis vel malitiæ speciem accipiunt à reali obiecto suo, consequenter bonitas vel malitia in obiecto reperitur fundamentaliter, in actione formaliter.

N. Amare Deum ideo bonum, quia Deus optimus peculiariter quadam ratione humanæ voluntati congruit; & opus Eleemosynæ ideo bonum, quia decet hominem miseria proximi sublevabilis. 48.

Actus alij per se & præcisè ex obiecto malisunt; vt fornicari, Deum ac proximum odiisse: alij vero propter legis positivæ prohibitionem; vt festo die labotare, Missam non audire.

Actus Morales alij internè consumantur; vt Charitas Dei, hæresis: alij verò in externam operacionem transcurrunt; vt eleemosynam dare, furari. Externa moralis operatio obiectivè quidem prior est actu interno, sed vt exercita ab actu interno, posterior; tanquam participans bonitatem vel malitiam ab interno actu. 47.

Actus internus & actus externus in genere moris non faciunt numerum. Tamen externus actus in

C S Con-

Confessione debet explicari , quippe materialiter
complens internum & perficiens.

7 Actus internus voluntatis efficax , si operè non
completur, quia deest operandi facultas , habet qui-
dem omnem substantialem bonitatem vel malitiam
(Nam, ut ait S.Bernard. *Voluntas pro facto reputatur, vbi
factum excludit necessitas*) sed non accidentalem, quan-
doquidem externa executione materialiter perfici-
tur; Sic voluntas Martyrij essentiali gloriā mere-
tur, ac si consummaretur , sed non accidentalis gloriā
laureolam.

C A P. VII.

*De humanarum Actionum Circumstantiis
incommuni.*

Circumstantiæ sunt particulares humanarum a-
ctionum in genere moris accidentales conditio-
nes. Earum? sunt genera : quædam accidentaliter tā-
tum aggravantes vel minūtes, (verb. causa, Actionis
vehementia vel remissio, moralonga, aut brevis) quæ
dam vero novam speciem afferentes , ob specialem
quam gerunt habitudinem conformitatis vel diffor-
mitatis ad rationalem naturam , V. C. furari in loco
facto.

2 Circumstantiæ novam speciem addentes subdivi-
duntur; quædam actioni retinent propriam speciem
ex objecto alteram adiungunt: V. C. Si eleemosynam
des pro pœnitentia , erit hæc actio in duplice specie
virtutis, id est, misericordiæ ac pœnitentiæ. Si fueris
in loco sacro, spectabit ad speciem peccati, iniustiæ
& sacrilegij. Aliæ circumstantiæ sp̄eci actionis mu-
tant , V.C. si eleemosynam des ob vanam gloriam,
mutatus opus misericordiæ in inanis gloriæ opus: si
reddas